



מ"ת 63046/01/15 - מדינת ישראל נגד חסן אבו זאיד (עציר)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

05 פברואר 2015

מ"ת 63046-01-15 מדינת ישראל נ' אבו

זאיד (עציר)

63030-01-15

בפני כב' השופטת נעה תבור

מדינת ישראל

המבקשת

נ ג ד

חסן אבו זאיד (עציר)

המשיב

נוכחים :

ב"כ המבקשת : עו"ד נורית פרחי

ב"כ המשיב : עו"ד ישראל קליין

המשיב הובא ע"י השב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום מייחס למשיב 7 אישומים בעבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין.

עובדות כתב האישום עולה, כי במשך התקופה שבין אוגוסט ועד אוקטובר 2014 עסק המשיב במכירת סמים לעיתים מזומנות. בחלק מהאישומים מפורטת פנייה של המשיב עצמו אל הסוכן. עוד עולה מהמשיב היכרות עם אחרים בסביבה ונגישות קלה לסמים. לגבי חמישה אישומים - אין מחלוקת כי קיימות ראיות לכאורה.

חזקת המסוכנות קבועה בחוק לגבי מי שעוסק בסחר בסמים. חזקה זו לא נסתרה ואף למעלה מכך, רצף העבירות מעיד עד כמה עמוקה מעורבותו של המשיב בעולם הסמים, עד כמה קלה נגישותו הן לסמים והן לקהל לקוחות ומה רב הסיכון הנשקף ממנו.



לחובתו של המשיב 6 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות סחר בסמים. הרשעתו אחרונה של המשיב משנת 2013. באותו עניין הורשע המשיב הן בעבירות סחר בסמים והן בעבירות של הפרת הוראה חוקית. המשיב נידון לעונש מאסר ממושך ממנו שוחרר רק חודשיים לפני ביצוע העבירות בכתב האישום.

ב"כ המשיב אינו חולק על קיומה של עילת מעצר, אלא עותר להפנות עניינו של המשיב לבחינת ש. המבחן על מנת לשלב את המשיב בתוכנית גמילה מסמים. הסנגור מפנה לפנייה של המשיב לתחנת משטרה סמוך לפני שנעצר. לדברי הסנגור, מדובר בקריאה לעזרה וקריאה זו נשמעת גם בחקירתו של המשיב, שם הוא חוזר ואומר כי הוא חולה וזקוק לעזרה. אינני מתעלמת כלל מהרצון של המשיב לעזרה ואין ספק בחשיבות של הליך גמילה. אלא שביהמ"ש בשלב של החלטת מעצר, בוחן את שאלת הסיכון ואת שאלת האמון שניתן לתת במשיב. מכלול הנסיבות מלמד על כך, שהמשיב אינו יכול לדלג מעבר למשוכת האמון. לא מדובר בנרקומן ובעבירות נלוות, אלא במי שכתב האישום מייחס לו שורה ארוכה של עבירות בסחר בסם מסוכן. הטענה כי מדובר בניסיון לממן את המנה הבאה, אין בה להושיע. הנסיבות שפורטו ע"י הסנגור, אינן נכללות גם לא בדוחק בגדר הנסיבות החריגות כפי שנקבעו בהלכת סוויסה הידועה. לא מדובר במי שהחל תהליך גמילה ולא מדובר במי שניצל את השהות הממושכת במאסר עד לעת האחרונה לקדם הליך מסוג זה.

כאשר מדובר בחוליה מרכזית בשרשרת הפצת סמים מסוכנים, כאשר קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר ברורה, נדרשות נסיבות חריגות כדי לשקול חלופת מעצר ספציפית. ראה בש"פ 9731/07 **זיתון נ' מדינת ישראל**, ושורה של החלטות נוספות המאזכרות בבש"פ 5721/12 מיום 14.08.12.

ב"כ המשיב טען לניצול גרוע של משאבי הציבור המושקעים בלכידתו של המשיב לאור כמויות הסמים המדוברות והצורך לשכך את כאביו באמצעות שימוש בסמים. הליך המעצר מנותק משאלות של מדיניות, ניצול המשאבים. אין לי אלא לומר, כי כאשר מדובר בשורה כה ארוכה של עבירות סחר בסמים ובמי שלחובתו עבר מכביד בעבירות דומות, לא מצאתי מקום לטענה.

אין בכך לסתום את הגולל על פני אפשרות שיקום או טיפול, אך זו תיבחן בשלב הטיעונים לעונש ככל שהמשיב יורשע בדיון.

אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

נקבע מועד לדיון מקדמי בפני כב' השופט סגן נשיא בני שגיא לתאריך 11 בפברואר 2015, בשעה 08:30.

המזכירות תקבע ביומנו של השופט סגן נשיא בני שגיא.

מאפשרת למשיב 3 שיחות טלפון על חשבון המדינה, לרבות לטלפונים סלולאריים.



המשיב יובא בפני רופא/חובש בית המעצר לאור טענותיו בעניין הכאבים שמהם הוא סובל והטיפול שניתן לו.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ה, 05/02/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור , שופטת